

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

Гр. София, 04 ноември 2024 година

№ 261926

Софийски градски съд, ТО, 6-6 състав, в закрито заседание на четвърти ноември две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

СЪДИЯ: ЕЛЕНА РАДЕВА

след като изслуша докладваното от съдията Радева т.д.№1889 по описа за 2019 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.729 ТЗ.

С молба с вх.№277935/22.08.2024 година синдикът на „СТАНИЛОВ“ ЕООД/н/, ЕИК 83176967, Елвира Танчева е представила на съда шеста частична сметка за разпределение на налични парични средства от масата на несъстоятелността в общ размер от 674 052,77лв., като в молбата се съдържат твърдения, че тази парична маса е получена от осребряване на описаните в молбата активи на длъжника, а именно два поземлени имота и парична сума, събрана от особена сметка на длъжника, съответстваща на участието на длъжника „СТАНИЛОВ“ ЕООД/н/, като съдружник в консорциум „Валтер – Хейлит СС“.

Синдикът сочи, че тези сума са свободни от тежести и разпределението е съобразно нормата на чл.722 ТЗ, като по т.6 на чл.722 ТЗ синдикът разпределя сума от 78 920,28лв., представляваща 100% -тно удовлетворяване на приети и одобрени вземания, възникнали до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; по т.7 на чл.722 ТЗ синдикът разпределя остатък от общата сума, а именно сумата от 595 132,49лв., представляваща 100%-тно удовлетворяване на приети и одобрени вземания, възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Съобразно нормата на чл.727 ТЗ синдикът е обявил тази шеста частична сметка в ТР по партидата на „СТАНИЛОВ“ ЕООД/н/ на 29.08.2024 година.

На 13.09.2024 година, изпратено на 12.09.2024 година, под вх.№279072, е постъпило възражение от кредитора НАП спрямо извършеното с тази сметка разпределение на наличните парични средства от масата на несъстоятелността, в частта на сметката касаеща т.7 на чл.722 ТЗ.

Конкретните възражения на кредитора НАП са следните: публичните вземания на НАП не са удовлетворени напълно и това е така, защото в т.7 на чл.722 ТЗ не са включени вземания на държавата, за които синдикът с 16 броя декларации, образец 6, е заявил за внасяне на публични вземания в периода април 2023г. – юли 2024 година, които се отнасят за дължимите осигуровки от синдика и данъците върху възнаграждението.

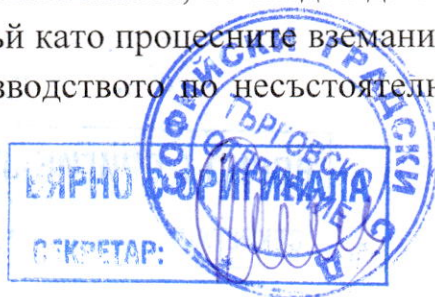
Другите вземания, които според НАП следва да бъдат включени в сметката са дължимите от несъстоятелния длъжник д.т. по двете дела, разгледани в СГС и ОС- Варна. Тези вземания, твърди НАП са публични и са били известни на синдика, но не са включени в сметката за удовлетворяване.

Съобразно нормата на чл.687 ТЗ синдикът следва да състави служебно списък на приети вземания, установени с влезли в сила актове вземания, която норма закрила обществен интерес, като тази норма има действие и в хода на процеса и касае и установени публични вземания, възникнали след датата на решението.

Ето защо моли съда да измени сметката и включи в сметката за разпределение и тези две групи вземания от публично естество.

Съдът е разпоредил препис от възражението да бъде връчено на синдика и длъжника за становище.

На 18.10.2024 година по делото е постъпило становище от синдика Елвира Танчева под вх.№ 281201, с което синдикът не оспорва допустимостта на възражението, но оспорва неговата основателност, като излага доводи относно това, че разпределение на суми, получени от осребряването и налични такива, представляващи част от масата на несъстоятелността предполага по необходимост вземанията на кредиторите да са включени в списъка на приети вземания, а това означава, че дори и възникнало след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, те следва да бъдат предявени, ако не са платени на падежа. Тъй като процесните вземания от публичен характер не са предявени в производството по несъстоятелност, не са включени в

списък на приети вземания, няма как същите да попаднат в сметката за разпределение.

По подробно изложените в този смисъл възражения моли съда да остави без уважение възражението на НАП.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Възражението на НАП се явява допустимо.

По основателността на същото:

Тезата на възразилия кредитор е, че синдикът не е изготвил правилно частичната сметка, тъй като не е включил в нея две категории публични вземания – дължимите осигуровки и данъци от синдика и дължимите от несъстоятелното дружество държавни такси.

По отношение на твърдението на НАП за наличие на дължими осигурителни вноски от страна на синдика по делото с възражението са представени от възразилия кредитор подадените от синдика декларации образец 6, които касаят тези дължими осигурителни вноски. Точният размер на задължението не е упоменат във възражението на НАП.

С оглед на обстоятелството, че с това възражение е подвигнат въпрос касателно своевременно плащане на дължимите от синдика осигуровки и данъци, които са платими с масата на несъстоятелността и чиято уредба е в КСО, съдът намира, че съществува необходимост да изследва следните значими за спора обстоятелства, а именно: дължимите на синдика месечните възнаграждения за посочения във възражението период, които включват в себе си и дължимите осигурителните и данъчни задължения на синдика, платими от масата на несъстоятелността; има ли разпореждане от съда да получи тези суми синдикът и кога е дадено; разпоредил ли се е синдикът с тези суми от особената сметка на несъстоятелното дружество и дали е превел дължимите задължения за осигуровки и данъци по Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Въз основа на направена от съда служебна справка по т.д.№1889/2019г. по описа на СГС, се констатира, че за част от периода, посочен във възражението на НАП и включващ месеците април 2023година до юли 2024година, синдикът не е искал от съда по несъстоятелността разрешение за разпореждане със средства от масата, които да представляват плащане на определеното му месечно/текущо възнаграждение, включващо и сумите за осигуровки и данъци. Такова

разрешение е искано и давано за периода от декември 2023 година до датата на изготвяне на частичната сметка.

Промяната в поведението на синдика е предопределена от изменението на ТЗ, осъществено с ДВ, бр. 66 от 01.08.2023 година, като съобразно изменената норма на чл.661, ал.3 ТЗ текущото възнаграждение на синдика и осигурителните вноски се заплащат ежемесечно. За целта синдикът следва да представи декларация за осигурителния доход по данни от декларации от Наредба Н-13 към КСО за съответния период.

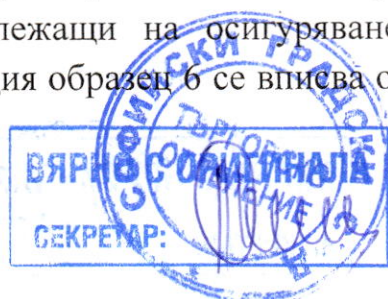
Безспорно и законоуредено е, че текущото възнаграждение на синдика и неговите осигурителни вноски са в тежест на масата на несъстоятелността. Съобразно нормата на чл.4, ал.1, т.7 КСО синдикът е посочен в категорията лица, които са задължително осигурени лица.

Нормативната уредба по този въпрос се съдържа в КСО, ЗДДФЛ, ТЗ и подзаконовите нормативни актове.

По делото не е налице спор относно това, че задължителните осигурителни вноски представляват публични вземания по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, както са публични вземанията и за лихви при забава в плащането им. Като публични вземания, същите са предявими от НАП пред съда по несъстоятелността / чл.164, ал.3 ДОПК/, освен ако не е предвидено друго в закон.

От данните по делото /от представените от кредитора НАП документи/ може да се направи извод, че към датата на изготвяне на частичната сметка от синдика за тези публични вземания, синдикът е подавал декларации, съобразно нормата на чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Съгласно т. 2 от същата разпоредба на Наредбата, в декларацията образец 6 се вписва общият размер на сумите за дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, включително увеличената осигурителна вноска за фонд "Пенсии" в размера на вноската за универсален и/или професионален пенсионен фонд, здравното осигуряване, фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" за всички лица, подлежащи на осигуряване. Съгласно т. 3 от тази разпоредба, в декларация образец 6 се вписва общият размер на дължимия

данък за внасяне за доходите от трудови правоотношения по смисъла на ЗДДФЛ.

Съгласно нормата на чл.7, ал.1 КСО дължимите осигурителни вноски се внасят от осигурителите до 25-то число на месеца, който следва месеца, за който е положен труд.

Съгласно чл. 158, изр. първо от КСО, осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, т.е. до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 40, т. 1 и т. 2 от ЗЗО, здравноосигурителната вношка на осигуреното лице се внася до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

Съгласно чл. 158, изр. първо от КСО, осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, т.е. до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Въз основа на това може да се направи еднозначен извод, че към датата на изготвяне на сметката падежът на дължимите вноски за осигуровки е настъпил, както безспорно е установено, че тези вземания от публичен характер са възникнали след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и поради това имат поредност на удовлетворяване по т.7 на чл.722 ТЗ.

Следва изрично да се отбележи, че за част от периода- април-ноември 2023година по делото не са налични данни синдикът да искал разрешение за разпореждане със суми в размер на месечното му/текущо възнаграждение, а дължимото му се възнаграждение за декември 2023 година е разпоредено да бъде изтеглено въз основа на молба на синдика от 27.02.2024 година. За следващия период от време също са налични искания за разпореждане със суми, представляващи месечното възнаграждение на синдика и представляващите части от него осигурителни и данъчни вноски – чисто възнаграждение от 2 082,87лв. и осигурителни и дънични вноски общо от 676,90лв. С разрешението на съда за синдика е възникнала възможност да се разпорежи с тези суми от масата на несъстоятелността и да извърши плащане на задълженията към фиска.

Обстоятелството, че синдикът е подавал декларации, образец 6 касателно тези задължения не се явява достатъчно основание да се приеме, че същият следва служебно да включи в списък на приети вземания на

държавата осигурителните вноски и др., които дължи масата на несъстоятелността, тъй като нормата, която задължава синдикът да изготви такъв списък – чл.687, ал.2 ТЗ – предвижда това да са вземания, които са установени с влязъл в сила акт.

В този смисъл е решение №4 от 21.07.2022г. по т.д.№2475/2020г. Т.К., първо т.о. на ВКС, с което касационната инстанция приема, че: “ В чл. 164, ал. 3 ДОПК е предвидено предявяване на публичните вземания пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго. Разпоредбата - с идентично съдържание, изключая дължация предявяването орган - първоначално Агенция за държавни вземания, понастоящем Национална агенция за приходи - е приета през 2005 г. / обн. ДВ бр. 105 от 29.12.2005 г. /, т.е. последващо приемането на чл.687, ал.2 ТЗ / обн. ДВ бр. 84 от 2 000 г. /. Историческото и логическо тълкуване на двете разпоредби - чл. 164, ал. 3 ДОПК и чл.687, ал.2 ТЗ – изключва чл.687, ал.2 ТЗ да съставлява " друго предвидено в закон ", защото подобен извод би обезсмислил последващото приемане на чл. 164, ал. 3 ДОПК. При това, съотношението между разпоредбите на Част IV на ТЗ и конкретно глава 43-та, в частта относно предявяване на вземанията, спрямо разпоредбата на чл. 164 ДОПК е съотношение на общ към специален закон, поради което е и правно несъстоятелно приложението на специалния да е изключено от разпоредба, съдържаща се в общия закон. Формулирането на чл. 164, ал. 3 ДОПК не оставя съмнение, че се касае за задължение на НАП за предявяване на вземанията, а не за право, неупражняването на което не влече каквито и да било негативни последици досежно удовлетворяването им. Ако би било право, а не задължение, разпоредбите на ТЗ следваше да предоставят и съответните гаранции за приемане на публичните вземания с права за публичния взыскател, съответстващи на правата на кредиторите по чл. 685, ал. 1 ТЗ, без негативните последици, предвидени в чл. 688, ал. 3 ТЗ и чл. 730 ТЗ. Би било правно неоправдано и нелогично да се приеме, че законодателят нехае относно възможностите за удовлетворяване на публичните вземания, стига да е гарантирано служебното им включване в списъците за приети вземания, когато и да е в хода на универсалното принудително изпълнение. По начало, от систематичното място на чл. 687 ТЗ, непосредствено след чл. 685 ТЗ и с оглед предвидения в чл. 686, ал. 1, т. 2 ТЗ срок, течащ от изтичане срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, за съставяне от синдика на списъка по чл. 687 ТЗ, е изводима волята на законодателя, чрез

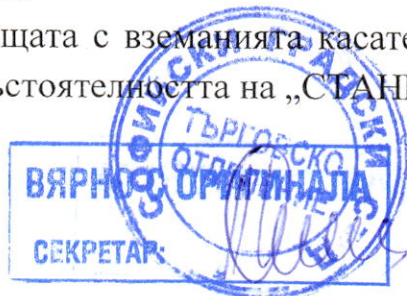
въведеното служебно задължение за синдика - обективно възможно до изтичането на срока, при влезли в сила актове за установяване на публични вземания - от търговските книги и от досиетата на работещите по трудово правоотношение - да гарантира максимална защита на тези два вида вземания в обществен интерес, включвайки ги, като предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, предоставящ най-много права на кредиторите на несъстоятелността. Предоставянето на тия права за публичния вискател, по отношение служебно вписани - ако би се приело такова тълкуване на чл.687, ал.2 ТЗ - след срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ публични вземания, е неизводимо, както от разпоредбите на ТЗ, така и от разпоредбите на ДОПК“.

Но дори и да се приеме, че тълкуването, което е дадено с прецедентираното решение касае само вземанията на държавата, които са възникнали до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което съдът не споделя, то при бездействието на синдика да състави служебно списък, в който включи процесните вземания за осигурителни вноски и др. публични вземания, които са дължими съобразно КСО и данъчните закони, то органът по приходите, съобразно вменените му задължения по чл. 164, ал. 3 ДОПК следва да предяви тези вземания и с включването им в списък на приети вземания, държавата би получила статут на кредитор с прието вземане, което да намери удовлетворение в производството по несъстоятелността при разпределение на получените от осребряването суми.

Ето защо съдът приема за основателни доводите на синдика касателно необходимост от това тези вземания да намерят своето изпълнително основание чрез включването им в списък на приети вземания, за да бъдат включени в сметката за разпределение. Това предполага по необходимост активно поведение от страна на НАП изразяващо се в предявяване на вземанията за осигуровки и др., дължими по силата на осигурителните и данъчни закони.

Липсата на необходимост от това тези вземания да не бъдат включени в сметката за разпределение би била налице при евентуалното им плащане от синдика, с оглед дадените му разрешения от съда по несъстоятелността за текущото възнаграждение и осигуровки и данъци от началото на 2024 година.

Не така стоят нещата с вземанията касателно дължимите държавни такси от масата на несъстоятелността на „СТАНИЛОВ“ ЕООД.

Видно от представените изпълнителни титули – изпълнителни листове се касае за публични вземания, които също са възникнали в масата на несъстоятелността, установени са с влязъл в сила акт, резултат са от проведени съдебни производства, в които синдикът е участва, както като самостоятелна страна / чл.694 ТЗ/ така и в хипотеза по чл.658, т.7 ТЗ.

Ето защо съдът намира, че тези вземания на държавата, които също попадат в понятието публични вземания по смисъла на чл.164, ал.2, т.6 ДОПК.

Очевидно е, че списък, в който тези публични вземания да са включени не е изготвен служебно от синдика, тези вземания не са предявени от НАП и поради което тези вземания не са включени в сметката за разпределение, макар да попадат в хипотезата на чл.688, ал.3 ТЗ и тяхната изискуемост да е настъпила преди изготвяне на шестата частична сметка.Т.е. те подлежат на удовлетворяване чрез тази последна частична сметка.

Ето защо съдът намира, че стореното от кредитора НАП възражение се явява частично основателно и касае извършеното от синдика разпределение по т.7 на ТЗ.

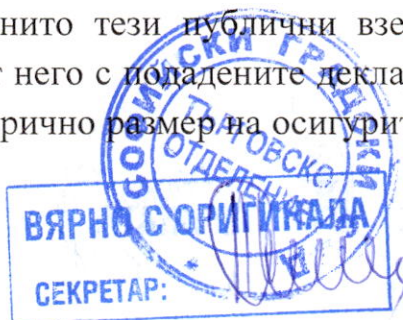
Съобразно нормата на чл.721, ал.3 ТЗ в сметката за разпределение не може да бъде отказано включването на задължение, което е поето от него и е признато от него.

Ето защо в тази част сметката не може да бъде одобрена, тъй като представените от възразилия кредитор НАП сочат именно на такива задължения, които касаят налични публични задължения, възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Съобразно нормата на чл.729, ал.1 ТЗ съдът следва да се произнесе служебно по законосъобразността на изготвената сметка от синдика и ако приеме, че са налице основания на подаденото в срока възражение да ги съобрази и извърши промяна в тази сметка.

В настоящия случай съдът приема, че възражението на НАП касателно т.7 се явява основателно.

В тази част сметката не следва да бъде одобрена, но съдът не би могъл да осъществи промяна и разпредели по съразмерност на установените с акт публични вземания на държавата по двата изпълнителни листа, нито тези публични вземания, които са поети от синдика и признати от него с подадените декларации. Причината за това е неустановеният категорично размер на осигурителните и данъчни тежести,

поради което съдът в тази част на сметката приема, че следва да задължи синдика да изготви частична сметка по т.7 на чл.722 ТЗ, като съобрази нормата на чл.687, ал.2 ТЗ и чл.721, ал.3 ТЗ, доколкото може да се приеме, че размерът на същите се явява установен.

Водим от това съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОДОБРЯВА ШЕСТА ЧАСТИЧНА СМЕТКА, изготвена от синдика на "СТАНИЛОВ" ЕООД(н) ЕИК 831769677 и обявена в ТР на 29.08.2024 година по партидата на длъжника, с която синдикът е извършил разпределение с поредност на удовлетворяване по т.6 на чл.722 ТЗ на сумата от 78 920,28лв., с която се разпределят и се погасяват вземания на държавата чрез НАП, посочени в сметката.

НЕ ОДОБРЯВА ШЕСТА ЧАСТИЧНА СМЕТКА, изготвена от синдика на "СТАНИЛОВ" ЕООД(н) ЕИК 831769677 и обявена в ТР на 29.08.2024 година по партидата на длъжника, в частта, с която синдикът е извършил разпределение с поредност на удовлетворяване по т.6 на чл.722 ТЗ на сумата от 569 471,71лв., с която се погасяват вземания на посочените в сметката кредитори и ВРЪЩА на синдика сметката в тази част за извършване на ново разпределение на наличните суми, при съобразяване на мотивите на този акт.

ПРЕПИС от настоящето определение да се изпрати на АВ – ТР за обявяването му по партидата на несъстоятелния търговец.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 1- седмичен срок от обявяването му в ТР от лицата, посочени в нормата на чл.729, ал.3 ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА синдика да изпълни частичната сметка, в частта, която е одобрена от съда, след влизането и в сила и представи по делото доказателства за това.

СЪДИЯ:

